

110.359

KÖNYVTÁRI

Híradó

1963 május

K Ö N Y V T Á R I H I R A D Ó
A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR KÖZLÖNYE

Megjelenik havonta
VII. évfolyam 2.szám 1963 május

A KRUDY-KIÁLLÍTÁS MEGNYITÁSÁRA

Ismét van Híradónk, nagyon hiányzott! Többet tudunk egymásról, ha megjelenik. Ez jutott az eszembe, mikor megnyílt a Krúdy-kiállítás és mindjárt elgondoltam: fogadatlannal felajánlkozom, hogy írjak róla a Híradónak. Azzal a szándékkal is, hogy e kiállítás kapcsán írök arról is, amiről már régen szerettem volna és ami ez alkalommal különösen erősen volt érezhető: a mi kiállítás-megnyitásaink hangulatáról. Egyébként is oly szép, de mégis már megszokott barokk lépcsőházunk egészen megváltozik, az esemény mássá teszi a színhelyet, a verniszázsok hangulata ömlik el rajta, gyűlnek az emberek, akiket őszintén érdekel a szellem világa - és ezek egyre többen vannak nálunk, - zsidóság és a kiállítás darabjainak érdeklődő szemlélése, várakozás és jóleső elismerés: milyen érdekes, milyen ügyes, az íróasztal a nagy író tárgyaival, képe és a sok kép a falon; a mi kedves ifjú Gyulánkkal is, aki már nem érthette ezt meg... Végre megjelenik igazgatónk kíséretében a mindannyiunk által nagy szeretettel és tisztelettel övezett (részemről már a régi Délsziget óta mélyen a szívembe zárt) Benedek Marcell professzor úr, aki megtisztelt minket és fényt adott megjelenésével a megnyitásnak.

Révész Ferenc párszavas bevezetője után Benedek Marcell elmondta nagyon tanulságos, érdekes és a mai ifjú írók által igen megszívlelendő megnyitóját. Különösen az hatott ránk, ahogyan hangsúlyozta: nem a bohémiség volt a fontos, aki bohém és nem író, az nem fontos, az írónál pedig ez

Járulékos, néha a nyomort rejtő elem volt... Felvillanyozó volt az idős, Kossuth-díjas tudós szájából frissen jövő, nagyszerű biztonsággal előadott beszéd és külön öröm volt látni - szimbolikusan is hatott az öreg és az őt tisztelettel hallgató és szavait megőrző ifjú - erre a mellett álló Nagy Kati hívta fel a figyelmemet, - hogy milyen gondos figyelemmel rögzíti a rendező és a megjelenendő emlékkönyv szerkesztője a szónok szavait a magnószalágra.

Benedek Marcell felemelő megnyitója után következett a nyolcvan éves Parádi Józsi bácsi, Krúdy kedves hegedűse, aki szép tempóban elővette a kopott tokból öreg hegedűjét és eljátszotta nekünk Krúdy három kedves dalát. Nagyon megható volt, nagy örömmel és szeretettel tápsoltunk a körát meghazudtoló fürgé bácsinak, nagyon hálásak voltunk mindnyájan a rendezésnek, amely szívetsimogatóan bensőségesse tette a megnyitót. Ott volt Krúdy Gyula két leánya, a sok barát, kortárs, tisztelő és olvasó, s mindenkori örült, hogy ily méltó módon emlékezünk meg a nagy író halálának 30. évfordulójáról.

Maga a kiállítás ötletes, szemléletes és szép. Megkapó, ahogyan a lépésön feljövőknek szemébe tűnnek az íróasztal, Krúdy emléktárgyai, mellette méltó környezetként a két könyvespolc az időrendben odahelyezett Krúdy-kiadványokkal és a falakon körös-körül a képek, kézirat- és levél-facsimilék. Tényleg meglevenedett itt Krúdy világa.

Nem gyártottam soha mesterségesen kritikát csak azért, hogy az is legyen. Most se teszem; a kiállítás hibátlannak találom és azt mondom, becsüljük meg értékeinket, örüljünk, hogy ilyen tehetséges és lelkes, úgy buzgó fiatal munkatársaink vannak, akik ilyen kiváló dolgokat hoznak létre. A bibliográfiai és propaganda osztály ezúttal is kitűnőre vizsgázott, a vezető Pataki Ferencé a felelősség és elismerés, de ki kell emelnem a rendező Tóbiás Áron nevét, aki már a Tolsztoj-kiállításon megmutatta, mit várhatunk tőle és aki a várakozásnak teljesen megfelelt. Nagyon szép anyagot állított össze és igen bizakodóvá tett minket a megjelenendő könyv iránt. Oroszlánrészt vállalt és rengeteget dolgozott a sikerért Oláh Attila is. Már a világhírűvé vált Tolsztoj emlékkönyvünk elkészítésénél is elsőrendű; nemzetközi mértékkel mérve is kiváló munkát végzett a Franklin nyomda és a bemutatott képek a lapján biztosak vagyunk abban, hogy a Krúdy kiadvány nem lesz méltatlan elődjéhez!

Megvan a megfelelő gárda, minél több ilyen kiállítást és emlékkönyvet kérünk, ezt pedig hálás elismeréssel köszönjük.

KIADVÁNYAINK, BIBLIOGRÁFIÁINK 1962-BEN

II.

A feldolgozó osztály kiadta a tudományos és ismeretterjesztő műveket magába foglaló Újabb külföldi szerzemények, 1961. 4. füzetét, melyet az osztály katalogizáló csoportja Gordon Erzsébet vezetésével állított össze.

Ugyancsak az ő összeállításukban jelent meg a Név- és Szakmutató a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár újabb külföldi szerzemények, 1961. 1-4. füzetéhez. Összeállították az Újabb külföldi szerzemények, 1962. 1., 2. és 3. füzetét is.

Kiadták továbbá a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár külföldi szerzemények szakjegyzéke I. Szociográfiája című összeállítást.

A kerületi könyvtárak osztálya könyvtáraink könyvállományának egy részét magába foglaló művek jegyzékét jelentette meg A mi könyveink címen (1. sz. pótfüzet), Dobos Piroska és Kondor Miklósné szerkesztésében.

Napvilágot látott az Elavult könyvek jegyzéke, Király Lászlóné szerkesztésében.

Megjelent Utmutató az úttörők könyvtári foglalkoztatásához, Hargitai Nándorné összeállításában.

Elemzés jelent meg a verseskötetek kölcsönzéséről a 28-as kerületi könyvtárban Oláh Gábor tollából Versek és olvasók címen.

Utmutató a VIII. kongresszus alkalmával címen módszertani levelet adott ki az osztály Dobos Piroska összeállításában.

Ugyancsak módszertani levél készült A társadalmi tanácsok szervezése és munkája a kerületi könyvtárakban címen, amelyet Mikó Zoltán állított össze.

Megjelent Bartha Ilona: Gyermekmunkatársak című tanulmánya.

Központi kiadványaink sorában Tolnai György szerkesztésében jelent meg a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Évkönyve 1960.

Király Lászlóné: Állományfejlesztés és kölcsönzés a kerületi könyvtárakban címen írt tanulmányt.

E sorozatban látott napvilágot A Kerületi könyvtárak gyermekkönyvállományáról és olvasószolgálatáról, Bikácsi Lászlóné írása.

Kiegészítő katalógusok a kerületi könyvtárakban címen Drechsler Agnes összeállítása jelent meg.

Végül Remeté László tanulmányát, A Fővárosi Könyvtár az ellenforradalom első éveiben (1919. augusztus - 1923.), címen ugyancsak e sorozatban adtuk ki.

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Évkönyve II. 1961.

Legutóbb megjelent Évkönyvünk a hagyományos évi jelentéssel kezdődik. Értékes és alapos összefoglaló ez. Jelentősége elsősorban történeti: fontos dokumentuma a könyvtárunk életében évről évre végbemenő fejlődésnek, eredményeink felfelé ivelésének. Am az 1961-es év adatai könyvtárösszeinkben már nem keltenek különösebb izgalmat: lassan közepe felé haladva az 1963-as esztendőnek is, a tavalyi tanulságokat próbáljuk rendszeresíteni, az akkor elért eredményeket túlszárnyalni. Annál érdekesebb számunkra a tanulmányokat felölelő második rész: nem tudjuk, a tudatos szerkesztői elvett, vagy az egyéni kutatási területek szerencsés találkozását kell-e dicsérnünk azért, hogy Évkönyvünk cikkeinek változatos tematikája már magában véve is tükrözi könyvtárunk életének izgalmas, színes, sokrétű tevékenységét.

A központi könyvtárról - a jelentésen kívül - történeti cikket is kapunk: Remete László: "A fővárosi könyvtár előtörténetéből" című írását, mely a főváros 1850-1904 közötti könyvtártörténetéhez szolgáltat adatokat.

D. Jámber Mária és Marót Miklós közös munkája: "A központi könyvtár tudományos és ismeretterjesztő könyvanyagának forgalma" elsősorban a ritkán, vagy egyszer sem kölcsönzött tudományos műveket veszi alapos vizsgálat alá, ennek az elfekvő anyagnak vizsgálatával járul hozzá a központ régóta vitatott profiljának, jobb szerzeményezési és olvasótoborzási módszereinek kialakításához.

A Budapest Gyűjtemény készülő bibliográfiájáról, annak szerkesztési módszereiről, tematikájáról tájékoztat bennünket Zoltán József írása, míg az osztály történetéről, jelenlegi helyzetéről és további célkitűzéseiről Nyilas Márta számol be. Külön öröm a kerületi könyvtárosok számára, hogy cikkében megemlíti az oly sokáig elhanyagolt kérdést: a kerületi könyvtárak és a központ szorosabb kapcsolatát a helytörténeti ismeretterjesztés vonatkozásában is. Még erősebben érvényesül ez az összefonódás Pataki Ferenc cikkében, aki "Az ajánló bibliográfia mai problémái" címmel elsősorban a bibliográfiák használatát, a közművelődésre gyakorolt és a jövőben elérhető hatását elemzi. Tanulmányának talán épp az a vitatható pontja, hogy az ajánló bibliográfiát csak a közművelődési könyvtárak segédeszközeként képzelel el, még problémafelvetésként sem jelezve ugyanezt a központi, "magasszintű közművelődési" könyvtár viszonylatában.

Könyvtárunk legújabb történetéhez két színes, gazdagon dokumentált cikk szolgáltat adatokat: Tóbiás Áron: "A Tolsztoj- emlékkönyv keletkezéséről, külföldi és hazai fogadtatásáról, Dr. Révay József, Simon Lászlóné, Kurunczy Lajosné és Marót Miklós "A sashalmi kerületi könyvtár tiz esztendeje"-ről ír.

A kerületi könyvtárak problémáival foglalkozó írásokat összefoglalóan olvasószolgálati szakcikkeknek is nevezhetnénk. Minden elmélkedésnek, felmérésnek érezhetően közös célja: a kerületi könyvtárak tanító- nevelő funkciójának erősítése, a kölcsönzés, tájékoztatás elmélyültebbé, színvonalasabbá tétele. Nem merőben új kérdéseket tárgyalnak ezek a tanulmányok, többségük két különnyomatokból, szakmai vitákból vagy más fórumokról már ismerjük: mégis hasznos újra áttanulmányozni ezeket, vitatkozni róluk, mert legfontosabb jelenlegi és jövőbeli feladatainkhoz adnak segítséget.

Dobos Piroska "Szabadszolgálati rendszer a kerületi könyvtárakban" címmel reális és alapos helyzetkép után újra és újra kiemeli a legfontosabb teendőt: új módszerek kidolgozását a tájékoztatásban és könyvtárosképzésben, a szerzeményezésben és anyagfeltárásban egyaránt. Barta Andrásné - Kepes Ágnes az önálló gyermekkönyvtárak első tapasztalatait foglalja össze, cikkük tanulmányozása alapvető irodalma lehet a - remélhetőleg rohamosan szaporodó - önálló gyermekkönyvtárak gondozóinak. Bikácsi Lászlóné "Olvasószolgálat a gyermekkönyvtárakban" című tanulmánya nemcsak a kérdés hazai történetét és helyzetképét adja, hanem idevonatkozó szakirodalomból jól válogatott szemelvényeket is, rögzítve végül a legfontosabb feladatokat a gyermekek tudatosabb, irányítottabb olvastatása területén. Kiemelt, gondtal kezelte, de általában kevés realitással elemezett terület volt eddig szépirodalmi kölcsönzésünknek a szovjet irodalom olvastatása. G. Ballagi Ágnes most "A szovjet szépirodalom forgalma a XXII. kongresszus időszakában" címmel megkísérli a reális kép kialakítását a felszabadulás óta eltelt 18 év távlatában is.

Végül fontos "olvasószolgálati" kérdéshez kapcsolódik az Évkönyv két befejező tanulmánya: a könyvtárosok továbbképzéséről számol be Dr. Szelestey Gyuláné és Drogos Ágnes: "Középfokú könyvtárosképzésünk" történetét és problémáit mondja el: javaslatait érthetően szerényen és esetlegesen téve meg, hiszen ennél az oktatási formánál a legkisebb változtatás is országos, minisztériumi intézkedést igényel. Annál szembeötlőbb, hogy Dr. Szelestey Gyuláné alapos tanulmányából - "Könyvtáros továbbképzés könyvtárunkban" - is hiányzik a jövő terveinek ismertetése. A cikk felöleli a Fővárosi

Könyvtárban folyó oktatás felszabadulás előtti történetét is, ezen a területen úttörő jelentőségűnek érzem megállapításait, következtetéseit. Ilyen történeti felmérést követnie kellett volna a jelenlegi oktatási formák elemző bírálatának, a jövő esztendőkre tervezett, átgondolt, szükségesnek vagy vitathatónak vélt oktatási program tervezetének.

Áttekintve az Évkönyv cikkeit, a kötet legfőbb jellemzőjének, eddigiektől eltérő sajátosságának az elemző és vitatkozó írások előretörését tartom. A tanulmányok iról - többségükben - nem elégedtek meg a jelenlegi helyzet puszta regisztrálásával, hanem a jövő, az előrelépés útját kutatják, elképzeléseiket közlik, érveket és ellenérveket sorakoztatnak fel. Az az érzésem, hogy míg a régi Évkönyveket többnyire a szakma és a kollegák iránti "becsületből" tanulmányoztuk át, az ideinél kollegáink egyre fokozódó érdeklődéssel feledkeznek bele a változatos, színes írásokba: az 1961-es Évkönyv cikkei számukra sem hatnak elavultnak, ellenkezőleg: mai könyvtári életünk legfontosabb kérdéseire találhatnak benne hasznos útbaigazításokat, megoldásukhoz komoly segítséget.

GÁTI ISTVÁNNÉ

))x((

Egy kommunista könyvtáros - BECSKI ANDORNÉ

1903 - 1963

Öt évig dolgoztam vele. Nála, mellette tanultam meg a könyvtárosi mesterséget, s azt is tőle tanultam, hogy a könyvtárosság hivatás, amely állandó önképzést és tanulást kíván.

"Minden jó könyvtárosban egy nyugtalan ördögnek kell ülni, amely további tudás megszerzésére ösztökéli, hajtja..." - mondotta többször. Másik kedves megállapítása volt, hogy "...esténként saját magával munkaértekezletet tart és értékeli a nap tapasztalatait, a kölcsönzés élményeit."

A kölcsönzés, - igen, ez volt az a tevé-

könység, amely mindig és mindig megújult gyönyörűséget szerzett neki. Vannak könyvtárosok, akik ezt taposómalomnak tartják, Becski Andornénak a kölcsönzés a gazdag, aranyló életet jelentette, az emberek megismerését a maguk őszinteségében, jó és rossz tulajdonságaikkal; és ha voltak is bosszúságai, mire befejezte a kölcsönzést, meghatottságtól könnyes szemekkel, mosolyogva mesélte el aznapi érdekes élményeit.

Energikus, határozott jellem volt és könnyen meghatódó. Mi hatotta őt meg? Az emberi tulajdonságok, haladó eszmei megnyilvánulások és mindenekelőtt a tehetséges fiatalok. Nagyon szerette a fiatal olvasókat, különös gonddal foglalkozott velük és fedezte fel őket. "Tudod, milyen nagyszerű fiatal került ma hozzám" - újjongott este az egész napi fáradsággal a lábában.

Kis úttörőnek neveztem őt, mert fiatalos lelkesedéssel, hévvel politizált. Mintha aznap találkozott volna a kommunizmus eszméjével és frissen fogadta volna magába. Ez nem mosolyogni való naivitásnak hatott, hanem olyan tűznek, amelynek melege mindenkit áthatott, aki a környezetében élt.

A könyvtári munkát a legfontosabb népnevelői tevékenységnek tekintette, de olyan értelemben, hogy ez a népnevelés az olvasónak örömet és szórakozást jelent. Dudorászva, friss léptekkel érkezett a munkába és mint egy karmester, gondosan áttekintett minden részletet. Kirakatok, polcok, izlésesen rendezve várták az olvasót, az érdeklődő embert.

Alapos, sokoldalú műveltséggel rendelkezett; szépen szavalt és bámulatos emlékezőtehetsége volt.

Halálával a könyvtári munka egy olyan munkatársat veszített, aki hivatását megtisztelő feladatnak tekintette és éppen ezért ragyogó eredményeket ért el. Tevékenységének nincs látható nyoma, de benne van a kiművelt emberfők sokaságában, akiknek száma az ő tapintatos, szeretetteljes munkája révén is növekedett.

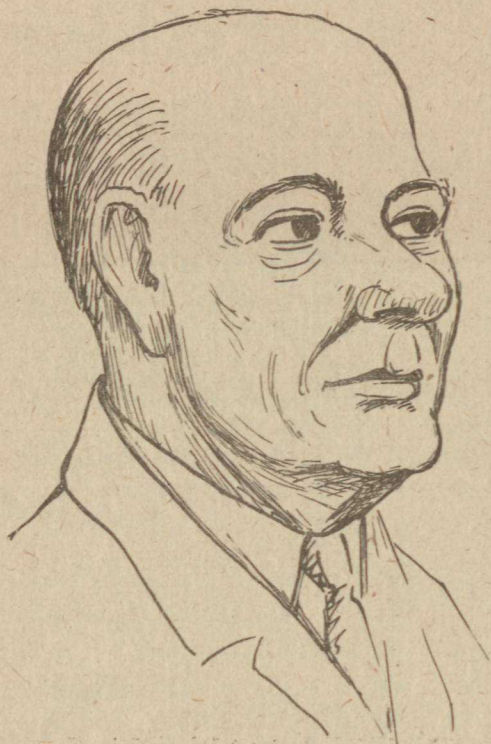
Megható módon ragaszkodott munkájához. Betegsége súlyosra fordulását megelőző hónapokban már gyenge volt. Családja, barátai ünszolták, keressen könnyebb munkakört magának. "Nem" - mondotta, "addig akarok élni, amíg a helyemen dolgozni tudok." Így teljesült.

DOBRAVA JÁNOSNÉ

a 8-as könyvtár volt munkatársa, a Külügyminisztérium dolgozója

NEGYEN ÉV - MÁSFÉL MILLIÓ KÖNYV - SZÁZEZER OLVASÓ

Beszélgetés a jubiléus Bánk Ferencsel

A Szörény-utcai kis könyvtárhoz az imént rohantunk át a piac-téren. Aztán a környező négy-öt emeletes épületek ere-szei alatt még gyorsabban ideig, mert zuhogott a májusi zápor... Itt, a vadszőlővel befuttatott földszintes könyvtár csöndjében beszélgetünk a vezetővel, a negyven éve e területen dolgozó Bánk Ferencsel... Negyven évből harmincnyelcet töltött a Szörény utca 3-ban... Polcok, könyvek, katalógusok, cserélődő olvasók és élmé-nyek, emlékek záporozó vonulása.

- Ez valaha úgynevezett Perrenkerületi könyvtár volt... - kezdi - ide nem szívesen jött

könyvtáros... Harmincnyelc évvel ezelőtt Zsák Wilfrid (a központban a Budapest Gyűjteményben felügyelői rangban dolgozott) szólt nekem, hogy hajlandó lennék-e vele a Szörény-utcai könyvtárba jönni... Örömmel jöttem és örömmel vagyok itt. Olvasóim nagyjából egyszerű emberek. Nagyon szeretik a könyvtárat. Ugy érzem, szeretnek minket is.

- Melyik könyvtáros nem tapasztalt munkája viszonzásaként ezernyi apró kedvességet? ... A mostani Vasvári mozi hajdánán az alvilági zengzetű Plútó mozi volt... Pénztárosnője - hangsúlyozom, csak a könyvek iránti szeretetből - hetente kétszer-háromszor jött könyvért... Győr-sán olvasott, volt ideje... Minden alkalommal egy-egy csokor virágot hozott. Műkedvelő festő olvasónk ajándékként festményét hozta... Emberek - hányan! - életüket, problémáikat... Valamikor, jóval a háború előtt, egyik mostani

miniszterünk, Kossa István is szorgalmas olvasónk volt... A kartonja már nincs meg.

- A legmegrázóbb élmény? 1944-ben egy szőnyegbombázás szinte letarolta a környékét és véletlenül, hogy él nem pusztította ezt a kis könyvtárat... Aztán a sárgacsillagosok... Egyik leghűbb olvasónk - Deutschnének hívták -, alacsony, fekete asszonyka, akit tízezrekkel, százazrekkel kitiltottak a könyvtárakból... Hozta a Kartonját, arca könnyben ázott. - Hát most már soha... - mondta sókogyva. - Tegye elő - mutattam az olvasó füzetére - meglátja, rövidesen ismét ezzel jön hozzánk... És 1945 nyarán, a romok között, a deportálás pokla után jött könnyesboldogan az ő könyveikhez.

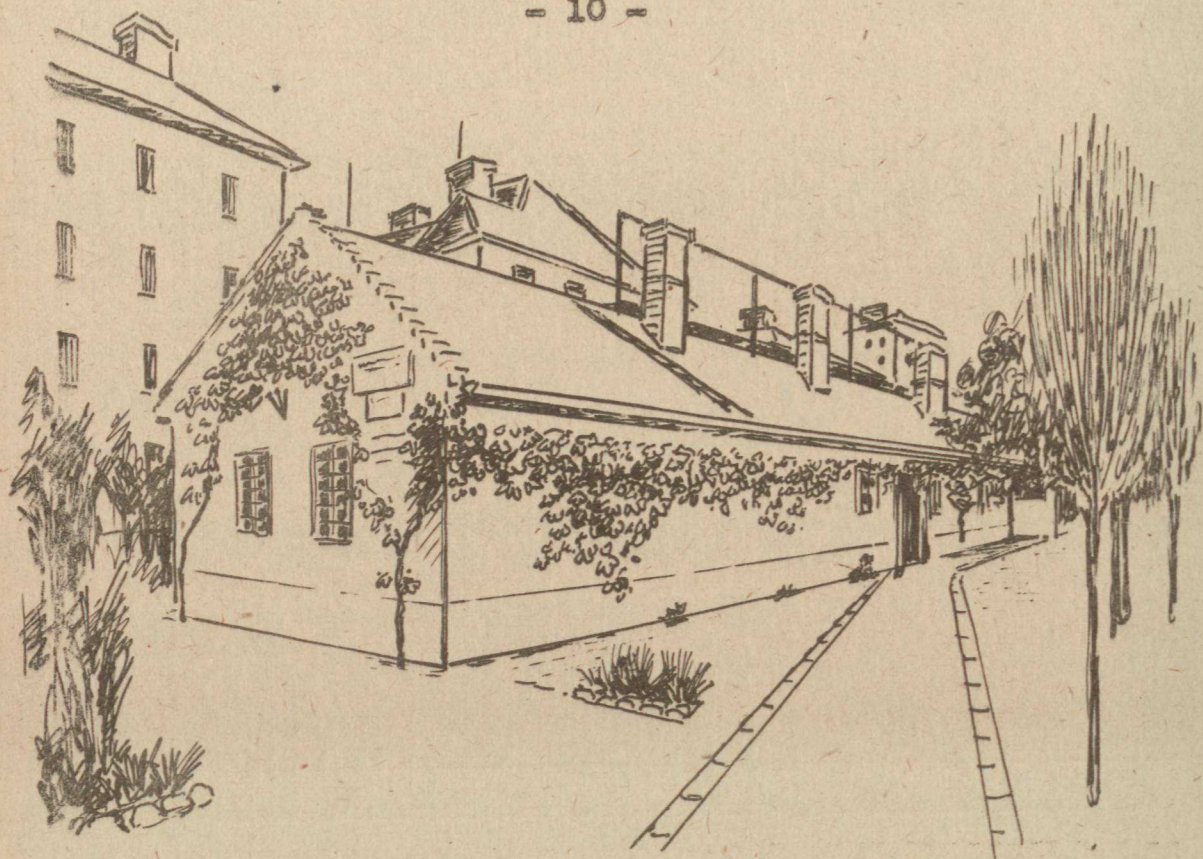
- Hurdó?... Ó, hogyne... Az a könyvtáros-hivatásban mindig akad... Az 50-es években az egyik "védonatúj" olvasó miután kibetűzte a kinti feliratot, Novobáczkynéhoz azzal fordult: ugye, Szabóné elvtárshoz van szerencsém? Hol van a férje, Szabó Ervin...

- Munkatársaim? A régiék. Bizony, már csak az Ilonka, Horváthné van velem. Ő huszonekét éve rektárkezelő nálunk... Szabó Ivánné új munkatárs; negyedik éve dolgozik itt, de már gyermekkorra óta olvasónk volt... Ebben a könyvtárban szerette meg úgy a könyveket, hogy végül ezt választotta élethivatásul... Márffy István öt, Illés Zauza három éve dolgozik nálunk... Örömeiket, bánatukat megosztják velem; bár a fiatalok zárkózottabbak.

- Járnak ide munkások, tisztviselők, a Zrínyi Katonai Akadémia oktatói és hallgatói, értelmiségiek; a művésztelep festői, szobrászai... Így Mikus Sándor Kossuth-díjas szobrász, Tóth B. Sándor festőművész, Kamotásy István szobrászművész, Gábor Mórész és Moldován István festőművészek... Gyermekkorra óta olvasónk Pádúa Ildikó színművésznő és Ujlaki László színművész.

- Hajdani gyerekek -, akik most javakora-beli felnőttek - iratkoznak be ismét, a nevükre már nem emlékszem, de arcukról megismerem őket... A negyven év alatt mintegy 1 1/2 millió könyvet kölcsönöztem, vagy százazezer embernek... Olvasóim születtek, meghaltak. Fiatal lányok - hajdani olvasók - férjhez mentek. Sokan már nagymamák, akik unokáikat iratják be azzal, hogy adjam nekik azt a mesekönyvet, amit itt olvastak el gyermekkorukban.

- Azótá?... Az egykori peremkerület is kinőtte magát. Az 1944-es szőnyegbombázásnak már nyoma sincs... Szép, modern lakóházak állják körül a tavaszi esőtől megifjult, vadszőlős kis könyvtárat, amelynek hatósugara fekvésénél fogva nemcsak a VIII., hanem a X. és a XIV. kerület egy részére is kiterjed.

- Elég forgalmas a gyermekkönyvtárunk. Itt 750 beiratkozott olvasónk van; a felnőtt-részben pedig már kétezeren válogatnak közel 30 ezer kötöttnyi könyv közül. Amikor 1925-ben ide kerültem - 38 éve -, csak 5.600 kötet könyvünk volt. Jövőre lesz 50 éves a 3-as könyvtár... Egyetlen az alapítottak közül, mely az eredeti helyén működik. 1914-ben maga Szabó Ervin alapította... Ez a ház városörténeti szempontból talán már az emléktáblát is megérdemelné... Nem érdektelen, ha elmondom: ez volt a másodikként létesített Fővárosi Kerületi Könyvtár; az első a 2-es volt az Almássy téren, de az már nincs az eredeti helyén.

Nagyon szeretném megérni -, bármennyire is ehhez a patinás épülethez fűződik annyi emlékem -, hogy még nyugdíjba menetelem előtt (addig öt esztendő) egy szép, nagy világos könyvtáráépületbe költözhetnénk, mert bizony, a kerekét alaposan kinőttük. Az állandóan gyarapodó könyvállomány számára már nincsen helyünk és ezzel együtt olvasóink száma is rohamosan nő.

Még egy-két emléket mond el, míg árad a már tavaszi napfényben ragyogó kölcsönzöből a gyermekzsivaj...

1923 április 25-én került a könyvtárhoz... Havidíjas hivatalnok segédként vették fel... 17 évig kellett várnia, míg könyvtárossá léptették elő... 17 esztendőt várt, nem is kevés keserűséggel... Nem állt mögötte senki, nem volt protektora... Most érzi igazában, annyi év után, a felé

Áradó szeretet... Hírközlődíjazást kapott... Április 27-én
Hospelték itt, ahol másfél millió könyvet kölcsönözött, 40
éves könyvtárosi jubileumát. Röviden Ferenc igazgatónk ké-
szítette a régi, de szívében fiatal könyvtárost... Össze-
koccintak a poharak egészségére, hosszú életére... Emeljük
fel erre, a negyven esztendő, szorgalommal-teli évre, mun-
kásunk, barátunk, Bánk Ferenc egészségére mi is pohá-
runkat.

VASVÁRI ISTVÁN

HUSZONÖT ÉV

Beszólgetés Vékony Istvánnéval

- Margitkám!... Nyanyaaa!...
- Jövök már, jövök!

Huszonöt éve szólítjuk őt szén a két néven és 25 éve
szalad elő a raktár különböző pontjairól. Még pár éve szőke, ma
már hófehér hajjal keretezett kedves arcán mindig ráncsgörzök
személye és szemében a megértést, segíteni akarást és az örökké
fiatal vidámságot látjuk.

Egy negyed évszázad munkával töltött napjairól be-
szólgetek a mi kedves Nyanyánkkal a raktár ablakánál és sza-
val nyomán a 9-es könyvtár múltja is megéled.

... 1938 májusában jöttem a könyvtárba, mely éppen
akkor költözött a Bakáts térről a József körut 70-be. Az előző
kís helyiség után nagy örömet jelentett, hogy az egész első e-
meletet megkaptuk. - Sok év telt el és sok embert ismertem meg.
Mikor 1955-ben átjöttünk a Gutenberg térre, sok olvasó jött u-
tánunk. Látnod, az előbb volt itt egy fiatalasszony, akinek a
kislánya most éppen akkora, mint ő volt, mikor először betoty-
gott a könyvtárba.

Hát bizony, eltelt ez a 25 év. Sok szeretetet kaptam
tőletek és még egyszer köszönöm a kedves meglékezést, amelyben
a vezetőség és ti részesítettetek. Szeretek ebben a könyvtárban
dolgozni és szeretem az embereket, akik ide járnak. Ha nyugí-
jas leszek, én is belépek az olvasók táborába és természetesen
a 9-es könyvtár olvasója leszek.

- Margitkám!... Nyanyaaa!...
- Jövök már, jövök!

Szalad is már oly frissen, mintha nem is telt volna
el 25 esztendő.

En csak annyit szeretnék még elmondani, hogy mindnyá-
junk nevében még egyszer köszöntelek jubileumodon és maradj még
sokáig a mi kedves Nyanyánk!

ILLES GYÖRGYINÉ

A BELSŐ ELLENŐRZÉS A GAZDASÁGI MUNKÁNK FONTOS RÉSZÉ

Egy-egy könyvtári egység munkája a kifejezetten szakmai (könyvtárosi) tevékenység mellett az ezekhez elválaszthatatlanul kapcsolódó pénzügyi, gazdasági feladatok elvégzéséből is áll. A könyvtári munka értékelésénél tehát nem szabad csak a könyvtárosi tevékenység bírálatára szorítkozni. Intézményünkben ennek belső ellenőrzése 1961. II. félévében vált rendszeressé. 1961. I. félében 13, a II. félévben 27 kerületi könyvtárban végeztünk ellenőrzést. 1962-ben 44 könyvtárban 60 alkalommal történt ellenőrzés.

Az ellenőrzés mindennekeelőtt a házi pénztárra (működési bevételek kezelése, elszámolása, az ezekkel kapcsolatos nyugtatások, beíratkozási naplók, dia bevételi és pénztárnál vizsgálat), az előlegek kezelésére és felhasználására terjedt ki. Vizsgálta az ellenőrzés a postaküldemények bérmentesítésére vásárolt levélbélyeg felhasználását is a postakönyvek alapján. Ezekén túlmondván a könyv- és diafilm-állomány nyilvántartása, a cím- és csoportos leltárkönyvek bizonylatok szerinti vezetésének, a zárlatok helyes elkészítésének vizsgálata volt az ellenőrzés programja. Kitért az ellenőrzés az állományvédelemre is.

Kölcsönösen hasznosaknak bizonyultak a KKO munkatársaival együtt lefolytatott, illetve a KKO által végzett általános könyvtári felülvizsgálatokhoz kapcsolódó pénzügyi- gazdasági ellenőrzések.

Az ellenőrzés fontosabb megállapításaira itt csak utalni tudunk.

Súlyosabb hiányosságokként jelentkeztek:

a házipénztári keret túllépése;

a bevételek befizetési határidejének be nem tartása;

a bevételek elszámolásában, illetve befizetésében mutatkozó eltérések (többlet-hiány).

Meglepően sok hibát állapított meg az ellenőrzés a könyvek állománybavételének csoportos leltárkönyvi bejegyzéseiben.

A javuló munkát mutatja, hogy 1962-ben jóval kisebb volt a fenti hibák százalékaránya, mint 1961-ben.

A nagyobb hibák mellett még számos kisebb jelentőségű hiányosságot találtunk.

A mulasztások, hiányosságok nagyrésze bizonyosfokú lazaságból és fegyelmezetlenségből ered. Ez minde nélkülött abban nyilvánul meg, hogy a kerületi könyvtárak dolgozói nem tartják be a "Módszertani Utmutató" (Kezelési szabályzat) és az egyéb érvényes utasítások, intézkedések előírásait. A hibák egy részének forrása a munka helyes megszervezésének hiánya. Arányos munkaelőosztással, részortok kialakításával - egyes könyvtárakban - sokat lehetne javítani a hibákon.

A munka jó elvégzése feltétlenül megköveteli, hogy a könyvtárvezető rendszeresen ellenőrizze beosztottjait.

A kellő fegyelem hiánya megnyilvánul abban is, hogy a kerületi könyvtárak gyakran nem veszik figyelmbe - utasítás el enére - a pénztári és anyagkiadási napokat és órákat, nem tartják be az anyagigénylés rendjét. Főlegesen bejöveteleikkel nemcsak a gazdasági osztály munkáját zavarják, de sajátmagukat is értékes munkaóráktól fosztják meg. Ez a tény is nagymértékben kihat munkájukra.

A könyvtárak pénzügyi-gazdasági munkájában - amint az arányszámokból kitűnik - általános és jelentős javulás állapítható meg. A jól dolgozó könyvtárak között meg kell említenünk a 41., 28., 14., 12., 6-os kerületi és a 3-as gyermekkönyvtárát. Az első ellenőrzés után sokat javult a 3., 35., 42-es kerületi könyvtár munkája. Nem volt javulás a 13., 35., 42-es kerületi könyvtár munkájában.

A beszámolóban közölt adatok, valamint az ellenőrzések során szerzett általános tapasztalatok igazolják az ellenőrzés szükségességét és eddigi tevékenységének az eredményekben megnyilvánuló pozitív hatását.

ZUBONYAI TÖRVÁ

.

JOBB ÉS TÖBB KÖTÉS

Ujítás könyvkötészetünkben

A házi könyvkötészet, megalakulásától az utóbbi időkig, a kerületi könyvtárak részére házilag kialakított, nem nagy munkaigényes kötés-típussal dolgozott. A könyvek címnyomása fekete festékekkel történt, ez szükségessé tette a világos színű külső borítóanyag alkalmazását. Ez azonban könnyen piszkolódik, tisztítása lehetetlen. Már az

első kikölcsönzések után a könyvek külseje bepiszkolódik és használt, avult könyvnek néz ki. A megnövekedett könyvtári igényeknek és követelményeknek ez a kötésfajta már régóta nem felelt meg.

A házi-könyvkötészet az utóbbi években fejlődött olyan kötéstípus kidolgozásával, amely a termelékenység csökkenése nélkül képes kiküszöbölni az előző kötéstípus hiányait. A házi-könyvkötészet ez irányú törekvését megnehezítette az állandóan fokozódó olvasói forgalom következtében jelentkező könyvkötési szükséglet és ugyanakkor a házi-könyvkötészet kapacitásának lassúbb fejlődése. Ezért nagyjelentőségű, hogy munkaigényesebb, új módszerünket sikerült kidolgozni, mégpedig az eddigi termelékenység fenntartása, sőt emelkedése mellett.

Ez a kötéstípus különböző mélyszinű (sötét) vászón és egy lakkozással impregnált papirborítású kötés, melyen a címnyomás aranypótlóval történik.

Ez a kötéstípus tartósságban fokozott, esztétikailag korszerűbb és higiéniai szempontból is megfelelőbb. Az új eljárással készülő könyvek címnyomásai jóval áttekinthetőbbek, ami különösen a szabadpolc-rendszerű könyvtárakban érvényesül.

A házi-könyvkötészetnek a kerületi könyvtárak részére az 1963 évi felemelt 28.000 db könyvkötési terve már az újonnan bevezetett kötéstípussal készül.

SVIENTEK SÁNDOR

X-X-X-X

A szabadpolc-rendszerű könyvtárak újabb tapasztalatai

A Fővárosi Tanács megbízásából három tagú brigád vizsgálta és elemezte kilenc kerületi könyvtár felnőtt részlegeiben a szabadpolcos rendszert. (A 2, 10, 12, 25, 26, 27, 28, 44. és 37-es könyvtárakban.) A vizsgált könyvtárak többségében egy éve tértek rá a szabadpolcra. Az év tapasztalatai - a kölcsönzés kultúrált módja, könyvtárosok közvetlenebb kapcsolata az olvasóhoz - mindenkit meggyőzhettek a rendszer létjogosultságáról és helyességéről.

A felmérés megállapításai a munka részterületein:

1./ Az állomány és használata. Jelenleg a szabadpolcos könyvtárak többségében a könyvállomány 50 %-a van szabadpolcon. Ez 6-10 ezer kötet könyvet jelent. A szabadpolcra helyezett könyvek a nem különösen differenciált érdeklődésű olvasók igényét kielégítik. Indokolt törekvés a teljes állomány szabadpolcra helyezése. A kézikönyvtárhasználat nehézkes, ahol nincs külön olvasóterem.

2./ Az állomány feltárása. A könyvek elhelyezésében egyes könyvtárakban szigorúan az ETO rendszert követik, másutt merészebb a csoportosítás, de ez is tervszerűséggel történik (pl. 4, 7, 8-as szak egymás mellett). Témák szerinti csoportosítás is alkalmazható. A három műszaki részleg gazdag anyagát, nagyon helyesen szélesebb bontásban, de az ETO-t szigorúan követve helyezték el. A kialakult gyakorlat szerint a szabadpolcon lévő könyvek 60 %-a szépirodalom, 40 % ismeretterjesztő mű.

Egyik probléma a polcok feltöltése. A raktár duplum-példányaiból a felfrissítés nem elég rendszeresen történik, így gyakran előfordul, hogy kurrens könyvek elfekszenek a raktárban.

A katalógusok igénybevételéről nem egyformák a tapasztalatok. Vannak könyvtárak, ahol a szabadpolc-rendszerre való áttérés óta inkább használják a katalógust, másutt viszont ennek ellenkezője tapasztalható. A tematikus ajánló albumok, bibliográfiák igen hasznosak, népszerűek. A 28-as könyvtárban a nyomtatott katalógust sokan megvásárolták és kölcsönzések alkalmával rendszeresen forgatják.

3./ A könyvkiválasztás technikai feltételei. A vizsgálat foglalkozik a szabadpolcos könyvtárak térkialakításával, berendezésével, a raktár, olvasóterem, megfelelő világítás fontosságával. Szabadpolc-rendszernél az állomány rendjének biztosítása gondot okoz. A rend biztosításának módszerét meg kell találni, mert ez alapfeltétele az áttekinthetőségnek.

A könyvek fokozottabb elhasználódása a szabadpolcos könyvtárakban nagy probléma.

4./ Könyvtárosok a szabadpolcnál. A pultnál lényegében adminisztrációs munka folyik. A nevelőmunka főleg a polcok között mozgó könyvtárosokra hárulna. Ezek a könyvtárosok végzik a könyvek visszaosztását és ez a munka lekötő idejüket, erejüket. Hiányzik a könyvtárakból az a tájékozott könyvtáros, aki a kölcsönzés idejére lenne mentesítve mindenféle adminisztratív munkától és így minden idejét az olvasók felvilágosítására, tanácsadására fordíthatná.

Különböző felmérések, a helyi statisztikák adatai bizonyítják a szabadpolc-rendszer előnyét a könyvtárakban. A könyvek tömegével kerülnek közvetlen kapcsolatba az olvasók, az eddig csak várakozásra fordított időt most válogatásra, böngészésre lehet felhasználni. A szépirodalmi könyvek mellett sokkal érzékletesebben

Fel lehet hívni a figyelmet az ismeretterjesztő művekre, különböző kiemelésekkel az érdeklődés homlokterébe lehet állítani egyes állománycsoportokat.

A legutóbbi igazgatósági tanács ülése megtárgyalta a brigád munkájáról készített jelentést. A vizsgálódás és annak összegezése igen hasznos volt... A szabadpolcrendszerű kölcsönzés előnyét ma már bizonyítani nem kell, de a sokirányú elfoglaltság mellett a figyelmet ráirányítani a döntő feladatok, a könyvtári munka minőségi javítására, hasznos és célravezető a már új rendszer szerint működő könyvtárak dolgozói számára és nem utolsósorban segítség, irányítás azoknak a könyvtáraknak, akik még ezután teremtik meg az előfeltételeket és térnek rá a szabadpolcrendszerű kölcsönzésre.

Melyek e legfontosabb feladatok, tapasztalatok? Az olvasószolgálati munka megjavítása a döntő feladat; ennek kell alárendelni a részmunkákat is. Lehetőleg a legképzettebb, legrátermettebb könyvtárosok végezzék a tájékoztatást. Az olvasók konkrét kérdéseinek megválaszolásán túl, el kell érni, hogy a könyvtáros kezdeményezze a beszélgetést, irányítsa a figyelmet pl. azokra az olvasmányokra, melyeket a legfontosabbnak ítélünk meg. A 37-es könyvtár tapasztalata az irányító-nevelő munka jó lehetőségeire mutat. Itt az egyéni foglalkozás egész rendszere van kiépülve. Három különböző érdeklődésű olvasóréteg olvasásának tervszerű irányítását végzik. Másutt, más módszerekkel - referencenaplóval, katalógusok tagolásával, a bibliográfiák jó elhelyezésével, vagy azzal, hogy a segédeszközök használatára tanítják a beiratkozásnál az olvasókat - érnek el jelentős eredményeket. A már működő művelődési körök segítségével a fiatalokkal történő foglalkozásban jutottak előbbre.

Több könyvtárban az a tapasztalat, hogy a mechanikus adminisztratív tevékenységen túl, a visszavételeinél és a kiadásnál is adódik esetenként alkalom az olvasóval való foglalkozásra.

Az állomány megtisztítása után el kell érni, hogy a szabadpolcra kerülhessenek a kurrens könyvek, raktáron csak duplum-példányok legyenek. Ez továbbra is vitatott probléma, hogy pl. könyvvédelmi vagy nevelési szempontok figyelembevételére miatt, mi az, ami "nem kerülhet szabadpolcra".

A könyvek szabadpolcra helyezésénél óvakodnunk kell attól, hogy sok tematikus kiemelést alkalmazzunk, mert a sokféle széttagolás az áttekinthetőség rovására megy, a könyvek keresése gondot okoz könyvtárosnak, olvasónak.

Biztosítani kell, hogy a kölcsönzés vérkeringéséből ne essenek ki azok a kurrens könyvek, melyeknek duplum-példányai időközben raktárba kerültek.

A szabadpolcra történő visszaosztásnál a betű és szakrend biztosítására alkalmazott őrjegyek használata a 37-es könyvtár gyakorlatában bevált.

A könyvek rongálódásának mértékére fel kell

figyelni a kötésheti keret megállapításánál.

Végül, de nem utolsósorban meg kell említeni azt, hogy minél jobb a technikai felszerelés, ruhatárral és olvasóteremmel rendelkező helyiség, személyzeti ellátottság, annál jobban érvényesülhet a könyvtárosi munka magasszínű végzése mellett a szabadpolcrendszer valamennyi előnye.

CSERNÁK BÉLANÉ

====

Uj kiadványok - új köntösben

Rövidesen új ajánló bibliográfiák kerülnek a területi könyvtárakba s most már az olvasók kezébe is. Hét izléses leporelló készült el; egy-egy szűkebb tématerület legfontosabb könyvanyagát tárják az olvasó elé. Mitru Ibolya "Olvasni jó" címmel az olvasás művészetéről és a legfontosabb irodalom-esztétikai könyvekből szerkesztett összeállítást. A spanyol szabadságharcról szóló szépirodalom és ismeretterjesztő irodalom legjavát a "Madrid határán"; a csillagászat nagy alakjainak életművét feldolgozó könyveket a "Csillagnézők", a közlekedés történetét pedig "A keregszónaktól az úrrandevőig" című összeállítás tartalmazza. A Szovjetunióról írt legérdekesebb utinaplókból, riportkönyvekből a "Születő legendák földjén", a barlangok érdekes világát elénk táró könyvekből a "Földalatti ösvényeken", az atomfizika népszerű ismeretterjesztő irodalmából pedig a "Barangolás atomországban" című bibliográfia ad válogatást. Ez utóbbiakat Csomor Tibor állította össze. "Százarcú ókor" címmel további hat füzetből álló ajánló bibliográfiai sorozat került nyomdába. Az ókori Kelet, Egyiptom, Görögország és Róma történetét, művészetét feldolgozó ismeretterjesztő művek mellett gazdag szépirodalmi könyvanyagot is tartalmaznak. Reméljük, hogy az Ecsedy Andorné, Gáliczky Éva és Csomor Tibor gondozásában elkészült sorozat is mihamarabb a könyvtársok és az olvasók kezébe kerül.

Készül a 8-as szak analitikus katalógusa

Az első 750 cédulát már leadtuk sokszorosítani - reméljük - még ezen a héten kézhez kapják a kerületi könyvtárosok a 3 fiókos papír katalógusszekrényekkel együtt, amit az év végéig a folyamatosan készülő cédulák teljesen megtöltenek majd.

Ebben az évben 100 tanulmánykötet és 11 folyóirat (Élet és Irodalom, Irodalomtörténet, A Könyv, Kortárs, A Könyvtáros, Nagyvilág, Társadalmi Szemle, Új Írás, Valóság, Világosság, Világirodalmi Figyelő) és 3 napilap (Népszabadság, Magyar Nemzet, Népszava) irodalmi vonatkozású cikkeinek és könyvismertetéseinek feldolgozása szerényen számítva is legalább 3000 cédulát eredményez. 1964-ben a folyóiratok, lapok és az azévi tanulmánykötetek mellett a szépirodalmi művek elő- és utószavai is serra kerülnek.

Ez az első cédula-mennyiség 12 tanulmánykötet és az 1963 évi január-februári folyóiratok anyagát tárja fel. A következő cédulák ismét 2 hónapi folyóirat és 10-15 tanulmánykötetét.

A vállalkozás közös a Könyvtártudományi és Módszertani Központtal: ők sokszorosítják a mi elkészült anyagunkat és juttatják a megyei könyvtárakhoz, hogy az ő reference munkájukat is segítse. A KMK ragaszkodott a folyóiratanyaghoz és recenziókhöz is. Ez tulajdonképpen logikus, mert a tanulmánykötetek sem egyebek sokszor, mint egy-egy író összegyűjtött könyvismertetései.

A tanulmánykötetekkel nincs semmi probléma: minden cikket feldolgozunk. Hiszen ott már maga a szerző, meg a lektor megfontolta, kiválogatta, mi az idótálló a napisajtónak készült munkából. A folyóiratanyagot rostálva kellene adni, de hogyan vállalkozunk a lektor szerepére? Idő sincs elolvasni minden könyvismertetést! A Népszava "fülnél sem nagyobb recenzióit önkényesen kihagytuk, de akkor miért vettük be a 2 cm-rel talán ha hosszabbakat a Könyvtárosból? Így hát nem válogattunk, bekerült a pulykatenyésztésről szóló szakkönyv vidéken fontos ismertetése is. Felvettük a színi- és filmkritikákat - egyszerűség kedvéért - nem kutattuk, hogy irodalmi műből készült a produkció vagy sem. Elhagytuk a képzőművészeti tárlatok, hangversenyek műbirálatait. A szigorúan irodalomtörténeti és esztétikai cikkek mellett bevettünk minden életrajzi adalékot /personalia/, mert ez a könyvtár központjában és a megyei könyv-

könyvtárakban megkönnyíti a reference felvilágosítást./Körületi könyvtárosaink telefonon könnyen hozzáférnek a Bibliográfiai osztály archivumának 12 éve összegyűlt anyagához./

Irodalom- művészet- és kultúrpolitika, népművelés idetartozik, sőt a szociológia is, ha nyelvi, irodalmi, színházi vonatkozása van. Tartalmi és formai szempontból is van sok megbeszélnivalónk. Így látatlanban még érinteni sem érdemes a tárgyszavak helyes vagy helytelen megválasztásának kérdését stb. Pár hetes tapasztalat után jó lenne összeülni és közösen kialakítani a további gyakorlatot.

Már most, hogy ennek a nagyon szükséges és igen munkaigényes vállalkozásnak mennél nagyobb hasznát lássuk, az kellene, hogy könyvtáros társaink a kézhez kapott cédulákat a legrövidebb időn belül helyezték üzembe s a jövőben elsőrangú feladatuknak tartásuk annak gondozását, az új cédulák besorolását.

SZÁSZ KÁROLYNÉ

. - . - .

T á r s a s - u t a z á s

Az újjáalakult SZABÓ ERVIN KÖR 1963 szeptember 9-én 6 napos társasutazást szervez tagjai részére

P R Á G Á B A

gazdag szakmai programmal, kirándulással Karlsteinbe.

Részvételi díj: 1.240.- Ft + 240.- CsK.

Előzetes jelentkezés 1963 június 1-ig Nagy Emil-nél /Központ/.

Az intézetvezetőség egyes munkaterületek dolgozóit esetlegesen munkaidőkedvezményben részesíti.

- . -

Belföldi tanulmányútak autóbusszon:

július 10 Veszprém - Nagyvázsony

július 19-20 Sopron és környéke (2 nap)

aug. 7 Eger - Mátra

szept.-ben Pannonhalma - Zirc

Részvételi díj: 1 naposra 110.- Ft
2 naposra 360.- "

S z a k s z e r v e z e t i h i r e k

A Közalkalmazottak Szakszervezete Budapesti Elnöksége szervezésében áprilisban kezdődött a társadalmi munkásvédelmi felügyelők oktatása. A tanfolyam négy előadásból és az azokat követő konzultációkból áll. Az oktatás során, mely vizsgával zárul, különösen a munkásvédelmi rendelkezéseket és jogszabályokat ismertetik. Intézetünk részéről a tanfolyamon Szalay Tibor, az SzB póttagja vesz részt.

- x -

Május elsején a szakszervezet különbuszt bocsátott a dolgozók rendelkezésére és a felvonulás után 45 főből álló csoport kirándult az Ördögórom csárdához. Az igen jó hangulatot rontotta a vendéglátóipar nehézkessége, ugyanis az ebédet csak rendelés után órák múlva szolgálták fel.

- x -

Intézetünkben május 18-án 26-an résztvettek társadalmi munkában a Gellérthegyi jubileumi park terepre rendezésében. A lelkes jó munkáért köszönet illeti őket. Sajnos, többen felelőtlenül jelentkeztek és nem jelentek meg. A jövőben a bizalmiaknak ezen a téren gondosabb munkát kell végezniök.

- x -

Az egészségvédelmi - és munkásvédelmi hónap keretében a szakszervezet és az oktatási felelős szervezésében Dr. Székely Sándor "Egészségünk védelmében" címmel előadást tartott dolgozóink részére. A Kossuth klubbi hangulatos előadásban Székely dr. vázolta az orvostudomány fejlődését, majd egészségvédelmi kiadványokat ismertetett. Az előadást követően levetítettük a "Munka után" és a "Melyik úton" című keskenyfilmeket. A színes, érdekes filmek szóragoztatón szolgálták a dolgozók egészségügyi felvilágosítását.

- x -

Új távlatok előtt könyvtárunk sportélete

A testnevelési és sportmozgalom átszervezéséről szóló párt- és kormányhatározatok értelmében könyvtárunkban is változás történik a sportélet vezetésében és

szervezésében. A szakszervezet és a KISz eddigi irányító-szerepét az augusztus 15-30 között könyvtárunkban is meg-
alakuló "Magyar Testnevelési és Sportszövetség" helyi a -
lapszerve, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Sportköre ve -
szí majd át. A sportkör szervezési munkái megindultak.
Héttagú előkészítő intézőbizottság alakult, amely Pataki
Ferenc vezetésével előkészíti az augusztusi sportköri tag-
gyűlést, szervezi a tagtoborzást, előkészíti az alapsza -
bályt és a vezetőségválasztást, összeállítja a sportkör
programját, munkatervét, működésének alapelveit.

Kérjük dolgozóinkat, az osztály- és ke-
rületi könyvtárvezetőket, a párt- és szakszervezeti bi -
zalmiakat és a KISz-aktívákat, kísérjék figyelemmel a
sportkör szervezéséről kiadott írásos tájékoztatókat, mű-
ködjenek közre a belépési nyilatkozatok kitöltésénél és
összegyűjtésénél, juttassák el észrevételeiket az eddigi
sportélet hiányosságairól, tájékoztassanak a jövőt illető
kivánságaikról, hogy a tagság érdekeit és kivánságait
szem előtt tartó munkatervvel s jól előkészített alakuló
közgyűléssel indíthassuk el hasznos útjára az új, a párt
közvetlen irányítása mellett működő sporttömegszervezetet
könyvtárunkban.

Minden dolgozó tekintse szívügyének a
sportmozgalomba való tevékeny bekapcsolódást, mert az e-
gészségünk megvédésének, munkaképességünk fokozásának e-
gyik legfontosabb eszköze.

Az átszervezéssel és a sportkör megalá-
kulásával kapcsolatban Pataki Ferenc és Csomor Tibor nyújt
felvilágosítást a Bibliográfia és Propaganda osztályon.
/Tel.: 330-580:95 mellék./

SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁG
Sportköri Intéző Bizottság

K I S z - H I R E K

Fiatal könyvtárosok szakmai fóruma

Februári KISz-taggyűlésünk elé Szecsődy János új javaslatot terjesztett: alakítsuk meg a fiatal könyvtárosok szakmai fórumát.

Az ismerttetett terv nagy érdeklődést váltott ki. Egy hét sem telt el, a jelentkezők megtartották első összejeövetelüket. Meghatározták a Fórum célját, feladatát, távlatait. Azóta három ülésünk volt, most jutottunk el odáig, hogy konkrét lépéseinkről beszámolva, még sokkal több fiatalot hívjunk magunk közé.

Első összejeövetelünk február 25-én volt. Itt hangzott el a tulajdonképpeni célkitűzések megfogalmazása. A Fórum feladata a fiatal könyvtárosok szakmai továbbképzésének biztosítása, közös segítséggel, a tapasztalatátadás alapján, új módszerek kidolgozásával.

Érdeklődési körünk kiterjed a könyvtári munka minden területére, különös tekintettel az olvasószolgálatra. Ezen az összejeövetelen két munkacsoport alakult, az egyik a bibliográfiai, Gáliczky Éva vezetésével. Feladata: feldolgozni a hálózat bibliográfiai anyagát, ezt egységes katalógusban közrebocsátani és egyben kiterjeszteni a bibliográfiák felhasználásának körét. Első munkánk tehát a bibliográfiai katalógus megszerkesztése, amelyhez a Fórum tagjai megadták a segítséget. /Mindenki elkészítette saját kerületi könyvtárának katalógusát./ A másik csoport feladata állandó szakreferenciát tartani az olvasószolgálatlal foglalkozó magyar és külföldi szakirodalomból.

Második összejeövetelünkön megállapodtunk abban, havonta a Fórum előtt egy-egy közérdekű problémát fogunk megbeszélni. Első alkalommal a műszaki irodalom népszerűsítése címmel Maruszky József tart előadást. Programunkban szerepel még könyvtártechnikai előadás is, egy alkalommal pedig a könyvtárak szerepéről beszélgetünk az időszaki politikai ismeretek terjesztésében.

Harmadik összejeövetelünkön, melyet április 29-én tartottunk, még egy munkacsoport alakult, irodalom-pszichológiai csoport néven. Feladata: különböző felmérések, közvéleménykutatások, érdeklődés-vizsgálatok, irodalmi játékok, fejtörők megvalósításához segítséget nyújtani, módszereket kidolgozni.

A csoportok önállóan végzik munkájukat. Egy-egy feladat elvégzésekor beszámolót tartanak az egész Fórum előtt.

Tehát együttes összejöveteleinken, amelyet minden hónap utolsó hétfőjén d.e. 9 órakor tartunk a 22-es könyvtárban, a soronkövetkező beszámolón kívül a csoportok munkájáról tájékozódunk.

Feladataink nagyon sokrétűek és úgy gondoljuk, hogy nagyon szépek. Elvégzésükhöz a meglévő lelkesedésen kívül komolyságra, kitartásra és összefogásra van szükségünk. Ugy érezzük, hogy az Intézet tapasztalt dolgozói közül mindenkitől várhatunk segítséget és nem megalapozatlan az a reményünk sem, hogy a fiatalok közül, aki kedvet érez ma ában, azok után, hogy nyilvánosságra bocsájtottuk elképzeléseinket, célunkat, sokan fognak felkeresni minket és a Fórum tagjaivá válnak.

HAVAS KATALIN

E Z T Ö R T É N T . . .

A közelmúltban nyílt meg a 14-es könyvtár gyermekkönyvtára a Királyi Pál utca 18. szám alatti külön helyiségben.

o o o

Ugyancsak külön gyermekrészlege nyílt új helyiségben a 41-es könyvtárnak a Tinódi utca és Külső Váci út sarkon.

o o o

A Könyvhét idején nyílik meg a 36-os rákoskeresztúri könyvtár újjáalakított gyermekrészlege.

o o o

Folyamatban van a 14-es könyvtár felnőtt részlegének, a 8-as, Obudai könyvtár felnőtt és gyermekrészlegének, a 18-as könyvtár felnőtt és gyermekrészlegének, a 1-es, Krisztina köruti könyvtár gyermekrészlegének átalakítása.

o o o

A Hamzsabégi úti új duplum-raktárunkban eddig mintegy 20 ezer kötet könyvet szállítottak be a kerületi könyvtárakból. A nyáron könyvtáraink zömében befejeződik az elavult és fölös könyvanyag leválasztása.

-- -- --

Személyi hírek

A most készülő Aulich utcai 5-ös gyermekkönyvtár vezetőjévé Pataki Ferencné; a megnyiló zenei könyvtár vezetőjévé Szalai Agnést, a 3-as gyermekkönyvtár eddigi vezetőjét; a 3-as gyermekkönyvtár vezetőjévé Óhegyi Pálnét; a 37-es könyvtár vezetőjévé Horváth Györgynét nevezte ki az intézetvezetőség.

- - - -

A Budapest Gyűjtemény vezetőjévé Mentés Bélánét, helyettes vezetővé Berza Lászlót nevezte ki intézetünk vezetősége. Geréb Lászlónét az osztályvezetői megbízása alól felmentette és a Nyilvános szolgálatban reference-könyvtárosi beosztásba helyezte. Polónyi Péterét, az osztály munkatársát megbizta a 37-es könyvtár helyettes vezetői feladatának ellátásával és Gáti Istvánnét, a 37-es könyvtár vezetőjét tudományos munkatársként a Budapest Gyűjteményhez helyezte át.

- - - -

Kerekes Pálnét, a 8-as könyvtár munkatársát az intézet vezetősége könyvtárossá nevezte ki és egyben áthelyezte a Liszt Ferenc téri gyermekkönyvtárba.

- - - - -

F E L H I V Á S !

A Bibliográfia és Propaganda osztály a közeli napokban készíti el az 1964-es kiadványtervét. E terv elkészítésénél feltétlen számít a kerületi könyvtárosainkra, mivel lényegében a kerületi könyvtáraink igényeinek kell megszabnia kiadványaink gyakorlati célját, tartalmi rendeltetését. Ezért kéri a kerületi könyvtárvezetőket (ez a gyermekkönyvtárosokra is vonatkozik!), hogy június 15.-ére feltétlen tegyék meg írásban az osztály címére küldve javaslataikat, észrevételeiket, mert csakis így készíthető el a kerületi könyvtárosok és az olvasók igényeinek megfelelő bibliográfiai terv.

- - - -

Könyvtáraink gazdag programmal, író-olvasó találkozókkal készülnek, illetve készültek az ü n n e p i k ö n y v h é t r e. A rendezvényekről a következő - július 3-i számunkban adunk ismertetést.

A szerkesztésért és kiadásért Révész Ferenc igazgató felel.

Budapest, Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár sokszorosítása.
Szerkeszti és kiadja a Bibliográfia és Propaganda Osztály

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
A Krúdy kiállítás megnyitására Dr. Zalai Zoltán	1
Kiadványaink, bibliográfiáink 1962-ben (II.)	3
A Föv. Szabó Ervin Könyvtár Évkönyve 1961 Gáti Istvánné	4
Egy kommunista könyvtáros - Bocskai Andorné Dobrava Jánosné	6
Negyven év - másfélmillió könyv - százezer olvasó Vasvári István.....	8
Vékonyné 25 éve a könyvtár- runknál Illés Györgyné.....	11
A belső ellenőrzés a gazdasági munkánk fontos része Zubonyai István.....	12
Jobb és több kötés Svientek Sándor.....	13
Szabadpolc-rendszerű könyvtár- nak újabb tapasztalatai Csernák Béláné.....	14
Új kiadványok - új köntösben	17
A 8-as szak munkálatai Szász Károlyné.....	18
Társas-utazás	19
Szakszervezeti hírek	20
KISz-hírek.- Fiatal könyvtáro- sok szakmai fóruma Havas Katalin.....	22
Ez történt... ..	23
Személyi hírek	24
Felhívás	24